

den høitærede Minister, at han ikke kunde tjene mig i som Ordfører at lade optage Forhør over de Personer, som havde anbefalet den Bedkommende. Men jeg vil gjøre opmærksom paa, at det ikke er en Tjeneste, som skulde vises mig eller i det Hele Udvalget — vi behøve ikke dette Forhør — men det skulde være, for at gjøre Politimesteren en Tjeneste. Det kan ikke negtes, at der falder et uheldigt Skær over den daværende Politimester og Borgmester; det er ikke mig, der har villet lægge dette Skær over ham mere end nødvendigt, men det ligger i Sagens Natur, at der ikke kan andet end falde et saadant Lys over ham efter den Maade, hvorpaa han har stillet sig i denne Sag. Nu kommer jeg til det sidste Punkt, at den høitærede Minister anbefaler, at man, i Stedet for at vedtage Vædringsforlaget, skulde indbringe et særligt Lovforslag om ham alene. Det er en Bei, som jeg ikke kan anbefale, og det saa meget mindre som den høitærede Minister egentlig paa Forhaand erklærede, at han ikke vilde være for dette Lovforslag; det vilde altsaa være det Samme som rent ud at umuliggjøre for Manden at faae Indfødsret ved denne Lov. Derjom Andragendet virkelig var kommet for sent ved Mandens egen Skyld, antager jeg, at Udvalget havde stillet sig paa den Maade, at man havde indstillet til Thinget at henvise Sagen til den høitærede Minister i den Formening, at Ministeren saa vilde optage ham paa det næste Lovforslag. Men jeg tror, at der foreligger tilstrækkeligt til at vise, at Andragendet, selv om det skulde være kommet for sent, ikke er kommet for sent ved Andragereens Skyld, men at han har været uskyldig deri, og derfor mener jeg, at han bør være med strax denne Gang. At udstykke Forlaget ved at tage en enkelt Person ud og sætte ham paa et særligt Lovforslag, vilde let lede til farlige Konsekventer. Jeg skal ikke gaa saa vidt som at hentyde til, at man saaledes kunde udstykke Finantsloven, men her ser man jo let, hvilket Baaben Folkethinget vilde kunne faa sig selv ud af Haanden ved denne Leilighed. Jeg tror, at det er rigtigt, at de, som skulle have Indfødsret sammen, følges ad, og jeg skal derfor bede Thinget at vedtage dette Vædringsforlag. Jeg tror, at vi ikke alene gjøre os selv, men hele Rigsdagen og det høitærede Ministerium en Tjeneste ved at afgjøre Sagen strax. Kommer Sagen igjen paa en eller anden Maade, er det en større Uleilighed, idet vi da skulle tage den for helt forfra paany. Jeg skal derfor anbefale Vædringsforlagets Vedtagelse og Lovforslagets Oergang til 3die Behandling.

**Timestad:** Jeg har desværre ikke kunnet være tilstede ved Begyndelsen af denne Forhandling og er derfor uvidende om, hvorledes den staar. Jeg veed ikke engang, om det er lykkedes at klare det interessante Spørgsmaal, om Bedkommende er hel- eller halvforfalden, eller hvorledes det ellers har sig med ham, saa denne Del af Sagen skal jeg ikke indlade mig paa. Jeg har ganske vist med megen Fornøielse fulgt den Thærdighed, med hvilken Udvalget kæmper for, at Forfalden eller Halvforfalden ikke skal udelukke ærede Medborgere fra at blive indfødte ligesom vi Andre, men det skal jeg lade ligge, Grunden til, at jeg bragte Ordet, er, at den ærede Ordfører bragte paa Bane en tidligere Ytring af mig, som han mente ikke var rigtig. Jeg kan nemlig ikke andet end ganske fastholde den Anskuelse, jeg tidligere har udtalt, at, naar Grundloven siger, at ingen Udlænding kan erholde Indfødsret uden ved Lov, menes dermed en den Paagjældende vedrørende individuel Lov. Der maa en Lov til for hver Enkelt, der skal have Indfødsret. Nu er det ganske vist, at man for Bekvemmelighedens Skyld pleier at samle en større Del i en Fælleslov, og derimod kan der i Almindelighed ikke være noget Videre at indvende; men hvis man af den Omstændighed tager Anledning til at slutte, saaledes som man er kommen ind paa at bære sig ad forskellige Gange tidligere, at man kan indbringe nye Personer ved Vædringsforslag under Sagens Behandling, endog efterat Lovforslaget har forladt det ene Thing og er gaaet over til det andet, ja endog ved 3die Behandling i det andet Thing, saa er man inde paa en Bei, som er i Strid med Grundlovens Bestemmelser, idet det hører til, at den Paagjældende ikke kan faae Indfødsret uden ved Lov, at han ikke faar den alene ved en Forhandling, der har fundet Sted een Gang i det ene Thing og een Gang i det andet Thing, medens Grundloven fordrer, at ethvert Lovforslag skal behandles 3 Gange i hvert Thing. Den Del af Lovforslaget, der vedrører ham, og som er et ham vedrørende Lovforslag, er ikke undergaaet 3 Behandlinger i hvert af Thingene; her vil nu f. Ex. den ærede Bartschhussholder kunne faae to Behandlinger i Folkethinget og een i Landstthinget. Jeg maa beklage, at man ikke tidligere har fra Regjeringens Side modsat sig denne Fremgangsmaade, som i og for sig, det viser sig nu let, vil føre til uheldige Konsekventer. Det har nu flere Gange været Tilfældet, at der har været En eller Anden, jeg vil ikke sige hel eller halvt Forfalden, men en Person,